ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1982

Vyhlásené: 26.02.1982 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

23

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 10. decembra 1981

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Španielskom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 8. mája 1980 bola v Madride podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Španielskom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 5. júna 1981. Podľa svojho článku 28 Zmluva nadobudla platnosť 5. júnom 1981. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník: Ing. Knížka v. r.

ZMLUVA

medzi Československou socialistickou republikou a Španielskom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Československá socialistická republika a Španielsko, vedomé si potreby uľahčovať obchod a podporovať hospodársku spoluprácu v súlade so Záverečným aktom Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe,

rozhodli sa uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku. Za tým účelom sa dohodli takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého zmluvného štátu, nech už je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd platených podnikmi a daní z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) v Československu:
      (i) odvod zo zisku a daň zo zisku,
      (ii) daň zo mzdy,
      (iii) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
      (iv) poľnohospodárska daň,
      (v) daň z príjmov obyvateľstva,
      (vi) domová daň a
      (vii) odvod z majetku (ďalej nazývané „československá daň“);
   b) v Španielsku:
      (i) daň z príjmu fyzických osôb,
      (ii) daň právnických osôb,
      (iii) daň z majetku

      (ďalej nazývané „španielska daň“).
4. Zmluva sa bude vzťahovať aj na všetky totožné alebo podstatne podobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa urobia v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) výraz „Španielsko“ označuje Španielsky štát a zahŕňa akúkoľvek oblasť za teritoriálnymi vodami Španielska, ktorá bola alebo môže byť v súlade s medzinárodným právom označená podľa zákonov Španielska o pevninovej plytčine za oblasť, nad ktorou sa môžu vykonávať práva Španielska na morské dno a jeho podzemie a na ich prírodné zdroje;

b) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Československo a Španielsko;

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;

e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa na daňové účely posudzuje ako právnická osoba;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;

g) výraz „príslušník“ označuje:

(i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú spoločnosť a združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte; h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočnenú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého skutočné vedenie je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo nevyužívajú iba medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte;

h) výraz „príslušný úrad“ označuje:

(i) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Španielska ministra financií alebo akýkoľvek iný úrad, ktorý minister poverí.

2. Každý výraz, ktorý nie je v Zmluve definovaný, má pre jej aplikáciu zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto zmluvného štátu, upravujúceho dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia alebo každého iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osoby, ktoré sú podrobené zdaneniu v tomto štáte iba z príjmov, ktoré poberajú zo zdrojov umiestnených v tomto štáte, alebo z majetku, ktorý v tomto štáte vlastnia.

2. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, prípad sa rozhodne podľa týchto pravidiel:

a) predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov);

b) ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je príslušníkom;

d) ak je táto osoba príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:
   a) miesto vedenia,
   b) závod,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu,
   f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Stavenisko alebo montáž sú stálou prevádzkárňou len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.
4. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávky tovaru podniku;
   b) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
   c) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.
5. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte za podnik druhého zmluvného štátu - iná ako zástupca majúci nezávislé postavenie, o ktorom sa hovorí v odseku 5 - sa považuje za stálu prevádzkáreň v prvom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby sa neobmedzuje na činnosti spomínané v odseku 4.
6. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu sa v druhom zmluvnom štáte nepovažuje sama skutočnosť, že podnik v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného zástupcu majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama o sebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku včítane príjmov z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2.

   a) Výraz „nehnuteľný majetok“ sa s výhradou ustanovení odsekov b) a c) definuje v zhode s právom toho zmluvného štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený.

b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa aplikujú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na nehnuteľný majetok, požívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za právo na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

c) Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a obchodovala celkom nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených či už v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.

4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, takým rozdelením, aké je obvyklé. Prijatá metóda rozdelenia ziskov musí však byť taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok podľa rovnakej metódy, pokiaľ nie sú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa oddelene hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Námorná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

2. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom má táto loď domovský prístav, alebo ak loď nemá domovský prístav, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom prevádzateľ lode má bydlisko alebo sídlo.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo v medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Združené podniky

1. Ak

   a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak v jednom i v druhom prípade boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu sa zisky, ktoré by dosiahol bez týchto podmienok jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedosiahli, včleniť do ziskov tohto podniku a následkom toho zdaniť.

2. Ak zisky, z ktorých bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto štáte, boli tiež zahrnuté do ziskov podniku druhého zmluvného štátu a podľa toho zdanené a ak zisky takto zahrnuté sú ziskami, ktoré by bol dosiahol podnik druhého zmluvného štátu, keby sa medzi oboma podnikmi boli dojednali podmienky ako medzi nezávislými podnikmi, prvý štát primerane upraví sumu dane ukladanej z týchto ziskov v prvom štáte. Pri ustanovení takej úpravy sa vezme náležitý zreteľ na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy vo vzťahu k povahe príjmu, a ak to bude potrebné, príslušné úrady zmluvných štátov sa za týmto účelom poradia.

3. Zmluvný štát neupraví zisky podniku v prípadoch uvedených v odseku 1, ak podľa práva tohto štátu uplynula premlčacia lehota.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto štátu. Ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto uložená nepresiahne:

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (nie však osobná spoločnosť, ktorá nemá právnu subjektivitu), ktorá priamo vlastní najmenej 25 % kapitálu spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých iných prípadoch.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie odseku 2.

4. Ustanovenia odseku 2 sa nedotknú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

5. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, požitkových akcií alebo požitkových práv, kuksov alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok, s účasťou na zisku práve tak, ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z akcií podľa daňového práva štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.

6. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

7. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané touto spoločnosťou osobám majúcim bydlisko alebo sídlo v prvom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelený zisk celkom alebo sčasti pozostávajú zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich i neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a najmä príjmy z verejných dlhopisov a obligácií včítane prémií a výher spojených s týmito obligáciami.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platu, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Také licenčné poplatky sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu. Takto uložená daň však neprekročí 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov za predpokladu, že licenčné poplatky podliehajú zdaneniu v druhom zmluvnom štáte.
3. Autorské licenčné poplatky a iné podobné platby za vykonanie alebo reprodukciu literárneho, dramatického, hudobného alebo umeleckého diela (ale s výnimkou licenčných poplatkov platených za kinematografické filmy a diela nahrané na filmové alebo televízne pásky pre televízne vysielanie) majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, ktorá je podrobená zdaneniu z týchto licenčných poplatkov, podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.
4. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie, prípadne za právo na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov, patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo za použitie, prípadne za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informáciu vzťahujúcu sa na skúsenosti z priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa licenčné poplatky platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte. Ak ale osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už má, alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok platiť licenčné poplatky,

a táto stála prevádzkáreň znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

7. Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Kapitálové zisky

1. Zisky dosiahnuté osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte zo scudzenia nehnuteľného majetku, o ktorom sa hovorí v článku 6 a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku tvoriaceho časť prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na výkon slobodného povolania, včítane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku uvedeného v článku 22 odseku 3 však podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom taký hnuteľný majetok podlieha zdaneniu podľa spomenutého článku.
3. Zisky zo scudzenia majetkových hodnôt iných než tých, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1 a 2, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má takú stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom štáte,
   a) ak sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré vcelku neprekročia 183 dní v príslušnom kalendárnom roku,
   b) ak odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú na účet zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte,
   c) ak odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárni alebo stálej základni, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte.

3. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a podobné platby, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú na verejnosti vystupujúci umelci, ako napríklad divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci, hudobníci a športovci ako takí zo svojej osobnej činnosti, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak príjmy z osobnej činnosti vykonávanej umelcom alebo športovcom ako takým nepripadajú umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom sa činnosti umelca alebo športovca vykonávajú.

Článok 18
Penzie

Penzie a iné podobné platby vyplácané z dôvodu prvšieho zamestnania osobe majúcej bydlisko v niektorom zmluvnom štáte podliehajú s výhradou ustanovenia článku 19 odseku 1 zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 19
Verejné služby

1.

a) Platby iné než penzie vyplácané jedným zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, nižšiemu správnemu útvaru alebo úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také platby podliehajú však zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávali v tomto štáte a fyzická osoba má v tomto štáte bydlisko a

(i) je príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) nezískala bydlisko v tomto štáte len za účelom vykonávania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek penzie vyplácané jedným zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, nižšiemu správnemu útvaru alebo úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také penzie však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba má bydlisko v tomto štáte a je príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby vykonávané v spojení s priemyselnou a obchodnou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom.

Článok 20
Študujúci

Platby, ktoré na úhradu nákladov výživy, vzdelania alebo praxe dostávajú študujúci alebo učni, ktorí sa zdržiavajú v niektorom zmluvnom štáte iba za účelom svojho vzdelania alebo praxe a ktorí majú alebo mali bezprostredne pred takou návštevou bydlisko v druhom zmluvnom štáte, sa nezdania v prvom zmluvnom štáte, pokiaľ sa im také platby poukázali zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, nech už je ich zdroj kdekoľvek, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy než príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 odseku 2, ak príjemca takých príjmov majúci bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo s takou stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok podľa článku 6, ktorý vlastní osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne podniku, alebo hnuteľný majetok patriaci k stálej základni používanej na výkon slobodného povolania sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzku takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23
Spôsob vylúčenia dvojakého zdanenia

1. V Československu sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:
   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Španielsku, oslobodí Československo s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) tohto odseku také príjmy alebo taký majetok od zdanenia. Pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže však použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby oslobodené príjmy alebo majetok neboli takto od zdanenia oslobodené.
   b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, príjmy, ktoré sa tiež môžu podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdaniť v Španielsku. Československo však povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Španielsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť československej dane vypočítanej pred tým, než sa zníženie dane povolilo, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdaniť v Španielsku.
2. V Španielsku sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:

a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Španielsku poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Československu, oslobodí Španielsko s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) tohto odseku také príjmy alebo taký majetok od zdanenia. Pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže však použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby oslobodené príjmy alebo majetok neboli takto od zdanenia oslobodené.

b) Španielsko môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, príjmy, ktoré sa tiež môžu podľa ustanovení článkov 10 a 12 tejto Zmluvy zdaniť v Československu. Španielsko však povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Československu. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť španielskej dane vypočítanej pred tým, než sa zníženie dane povolilo, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10 a 12 tejto Zmluvy zdaniť v Československu.

Článok 24

Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností podrobení príslušníci tohto druhého štátu.
2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré majú bydlisko v jednom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v jednom ani v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení príslušníci dotknutého štátu za rovnakých okolností.
3. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť.

   Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte osobné zrážky, úľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok celkom alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.
5. Úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú s výhradou prípadov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 9 odseku 1, článku 11 odseku 4 alebo článku 12 odseku 7, na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako by sa platili osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte.

   Dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú podobne na účely určenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako by boli záväzkom voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte.
6. Ustanovenia tohto článku sa použijú bez ohľadu na ustanovenia článku 2 na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenie jedného alebo oboch zmluvných štátov majú alebo budú mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov podľa

vnútroštátneho práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.

2. Ak príslušný úrad bude námietku považovať za oprávnenú a ak nebude sám schopný dospieť k uspokojivému riešeniu, bude sa snažiť, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa aj poradiť, aby sa vylúčilo dvojaké zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú upravené touto Zmluvou.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť do priameho styku, aby dosiahli dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov bude zdať pre dosiahnutie dohody účelnou, môže sa taká výmena uskutočniť v komisii zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vo veci daní, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, pokiaľ zdanenie podľa nich bude v súlade s touto Zmluvou. Všetky informácie takto vymenené sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom a súdom povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nebude v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladá jednému zo zmluvných štátov povinnosť
   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli získať na základe zákonov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili živnostenské, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú aplikovať,
   a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy prijaté 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť, alebo neskôr;
   b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za daňové roky začínajúce 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť, alebo neskôr.

Článok 29

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, kým ju jeden zo zmluvných štátov nevypovie. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať výpoveďou zaslanou diplomatickou cestou najmenej šesť

mesiacov pred koncom ktoréhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po období troch rokov odo dňa, ktorého Zmluva nadobudla platnosť,

a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy prijaté 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskôr;

b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu a o dane z majetku, na dane ukladané za daňové roky začínajúce 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskôr.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.
Dané vo dvoch vyhotoveniach v Madride 8. mája 1980 v českom a španielskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za

Československú socialistickú republiku:

Dr. Zdeněk Pisk v. r.

Za

Španielsko:

Carlos Robles Piquer v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.